

סיפורי

מעשיות גליון

פאר'ן שבת טיש

פרשת שלח
(בא"י קרח)
כו סיון
שנת תשפ"ב לפ"ק
שנה 3, גליון 31
(83)

ארויסגעזעבן דורך אונזרות היכל הקודש הרסלב

פּרָנְסָה בְּרִיוּחַ, און נאַכאַלץ אַרומגיין פאַר'דאַגה'ט: "ווי אזוי קען אײַך פאַרדינען נאָך געלט אײַך זאל האָבן פאַר די פּײַטשער, פאַר'ן תּכּלִית... געלט איז נישט תּכּלִית, קומען אין בית המדרש לערנען אַ שיעור חומש, משניות און גמרא - דאס איז פּײַטשער און תּכּלִית!"

עס אינטערעסירט שוין נישט

אז מען מאכט זיך אַ חשבון, זעט מען אז עס קומט אַ צייט, דרייסיג פּערציג יאר נאָך די חתונה, דער מענטש ווערט פּופּציג זעכציג יאר, וואס קען דער מענטש דעמאלט טון? עס אינטערעסירט אים שוין נישט די אלע תּאוות און רייזונגען פון געלט און עולם הזה, אויב האט ער געלעבט מיט פּײַטשער, ער האט געלעבט מיט תּכּלִית, ער האט יעדן טאג געלערנט אביסל תּורה, ער האט געלערנט אויף 'סדר דרך הלימוד' (עין שחות הר"ן, סימן ע), וועט ער דאס קענען אָנהאַלטן, אויב איז ער געקומען יעדן טאג אין שול דאָווענען שחרית, מנחה און מעריב, וועט ער דאס ווייטער קענען ממשיך זיין. דאס האט זיך דער בעל תּפּלה געבעטן צו די מענטשן: "געלט איז נישט קיין תּכּלִית, דער עיקר תּכּלִית איז נאר עוסק צו זיין אין תּורה און תּפּלה."

אַמת'ע פּײַטשער

און בכלל וואס הייסט פאַר אַ איד 'פּײַטשער'? דו ווייסט אז מען בלייבט נישט דא אויף אייביג? מען לעבט אפּאר יאר און מען גייט צוריק צום אייבערשטן, פּײַטשער איז נעמען אַ חומש און משניות און לערנען די הייליגע תּורה - דאס איז אַמת'ע פּײַטשער.

האבן זיי אים נישט צוגעהערט ווארין זיי זענען שוין אלע זייער גיווען איינגיווארצילט אין דעם געלט פון אַ לאנגע צייט. און זיי האבן אים דערציילט פון דעם גבור. און אז זיי וילן שיקן צו דער מדינה וואס זיי זענען אלע נאטין וכו' כנ"ל. האט ער אויס זיי אויף גילאכט. און ער האט זיי גיזאגט. אז דאס איז אַ נארישקייט. און זיי זענען אלע נאר מענטשן. און זיי וועלן אײַך נאר ניט קאנען העלפּן ווארין איר זענט מענטשן און זיי זענען מענטשן און זיי זענען נאר קיין נאט ניט. נאר אײַן נאט ברוך הוא איז פאַרהאנדן וכו'. און מכה דעם גבור. האט ער זיך אָנגירופּן (מיט דעם לשון). אויב סע ניט דער גבור (אזוי ווי איינער פאַרווינדערט זיך. אויב דאס איז ניט דער וואס ער ווייסט) האבן זיי ניט פאַרשטאנען וואס ער מיינט. און אזוי איז ער גינאנגען פון איינעם צום אנדערן און האט מיט זיי אַלץ אזוי גישמוכט. כנ"ל. און מכה דעם גבור האט ער צו אַטליכן גיזאגט. אויב סע ניט דער גבור וכו' כנ"ל. האבן זיי ניט פאַרשטאנען זיינע רייד. וואס ער מיינט.

דערווייל איז גיווארין אין שטאט אין רעש. פאַשר אז סע גיפּנט

שבת קודש פּרשת בקורותי, מברכים הודש סיון, שנת תשפ"ב
לפרט קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג
יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים 'קידושא רבא' האט דער ראש
ושיבה שליט"א ממשיך געווען דעם שיעור אין ספר הקדוש 'ספורי
מעשיות', מעשה יב, מבבל תפלה.

אין קורצן פון פריער

עס איז געווען אַ גבור וואס איז אַרום גענאנגען אין די וועלט אפּגענומען מדינות, דער גבור האט נאר געוואלט הכנעה, מען זאל זיך אונטערטעניגן אונטער אים. אַ מדינה וואס האט זיך מכןיע געווען, האט ער זיי געלאזט אָנגיין, און אַ מדינה וואס האט זיך נישט געוואלט מכןיע זיין, האט ער חרוב געמאכט. ווען די מענטשן פון די מדינה פון עשירים האבן געהערט פון דעם גבור האבן זיי זיך זייער דערשראקן, כאטש וואס זיי וואלטן געוואלט זיך מכןיע זיין צום גבור, האבן זיי נישט געקענט ווייל זיי האבן געהערט אז דער גבור דארף נישט קיין געלט, ער פאַרמייאוס'ט געלט, און דאס איז דאך געווען קעגן זייער אַמונה, האבן זיי געטראכט אן עצה צו גיין צו אן אנדערע מדינה וואס האט מער געלט פון זיי, טראכטנדיג אז דאָרט וועלן זיי געהאלפּן ווערן.

דערציילט דער הייליגער רבי ווייטער:

דערנאך איז דער בעל תּפּלה אריין גינאנגען אין שטאט אריין. און האט אָנגעהויבן ווידער מיט זיי צו שמוסין ווי זיין שטייגער איז גיווען. פאַשר אז זיי אלע זענען נאר אין מעות זייער. און דאס געלט איז נאר קיין תּכּלִית ניט נאר דער עיקר תּכּלִית איז אז מען זאל נאר עוסק זיין אין תּורה און תּפּלה וכו'.

פּײַטשער און תּכּלִית

דער בעל תּפּלה האט מיט זיי גע'חזר'ט: "געלט איז נישט קיין תּכּלִית, דער עיקר תּכּלִית איז נאר עוסק צו זיין אין תּורה און תּפּלה". דאס מיינט, אַוודאי דארף מען אַרבעטן און פאַרדינען געלט, אזוי ווי מען איז זיך מחייב אין די כתובה אז מען גייט אהיים ברענגען פּרנסה פאַר די ווייב און קינדער, אָבער מען דארף געדענקן, ווען דער אייבערשטער העלפּט און מען טרעפט אַ פּרנסה, זאל מען זיין זייער פּרייליך און צופרידן מיט וואס מען האט, נישט אַרומגיין מיט אַ דאַגה: "מען מוז זען צו פאַרדינען מער געלט פאַר די תּכּלִית פון דער פּײַטשער (צוקונפּט)".

מענטשן האבן נישט קיין מנוחה

היינט איז געווארן אַ גייע זאך, מענטשן האבן נישט קיין מנוחה, מען קען האבן אַ גוטע דזשאב, גוט פאַרדינען, און אהיים ברענגען

זך איינער וואס ער רעדט אזוינס וואס ער מאכט א גילעכטער פון זייער אמונה. און ער זאגט אז ס'ע איז נאר א יהודי פארהאנדן דהיינו השם ותבדך ברוך הוא וכו'. און מכל דעם גבור זאגט ער אליין איב ס'ע ניט דער גבור וכו' כנ"ל. האבן זי פארשטאנען אז דאס מוז בוודאי זיין דער בעל תפלה. ווארין דער בעל תפלה איז שוין ביי זיי מפורסם גיווען כנ"ל. האט מען גיהייסן אז מען זאל אים זוכן און מען זאל אים האפן. כאטשע ער פלעגט זיך אלע מאל אנדערש פארשטעלן (דהיינו אמאל האט ער זיך פארשטעלט פאר איין סוחר און אמאל פאר איין ארימאן וכו') וואס מהמת דעם האט מען אים ניט גיקאנט האפן כנ"ל) נאר זיי האבן אבער דערפון איך גוואסט. אז דער בעל תפלה פארשטעלט זיך אלע מאל אנדערש. האבן זיי גיהייסן נאך קלערין נאך אים. און מען זאל אים האפן, האט מען אים נאך גיווכט ביי זיי האבן אים גיהאפט. (דהיינו דעם בעל תפלה) און זיי האבן אים גבראכט צו זייערע עלטערע. און זיי האבן אנהייבן מיט אים צו שמוסין. האט ער זיי איך אזוי גזאגט כנ"ל. איר ענט אלע אין טעות. און אין גרויסע נארישקייט. און דאס איז נאר קיין תכלית ניט. דהיינו דאס געלט איז נאר קיין תכלית ניט. נאר ס'ע איז א יהודי ברוך הוא פאר האנדן דהיינו דער בורא ותבדך שמו וואס ער האט אלע באשאפן נאר אים באדארף מען דינען. און געלט איז נאר א נארישקייט וכו'.

געלט איז נישט דער עיקר

דער בעל תפלה האט זייער אויפגעקלערט דעם אמת, אונדאי אז גוט צו האבן געלט, מען זאל האבן צום לעבן, אבער געלט איז נישט דער עיקר, אויב האב איך געלט בין איך מסודר און אויב נישט בין איך גישט מסודר, דאס איז נישט ריכטיג, צי מען האט געלט אדער נישט - דארף מען סיי ווי צוקומען צום אייבערשטן, און נאר אז מען דינט דעם אייבערשטן איז מען מסודר.

און די מדינה וואס איר זאגט. אז זיי זענען אלע נאטין. זיי וועלן איך נאר ניט קאנען העלפן. ווארין זיי זענען נאר מענשן וכו' (אזוי האט זיי דער בעל תפלה גזאגט) האבן זיי אים גיהאלטן פאר משיגען. ווארין די נאנצע מדינה זענען שוין אזוי גיליגן אין דעם געלט און זענען שוין אזוי דרינען פארנארישט גיווארן. ביז דער וואס ער האט אקעגן זייערע נארישקייט עפעס גירעט. איז דערביי זיי גיווען משיגען.

האבן זיי אים גירענט. וואס איז דאס וואס דו זאגסט אויף דעם גבור. אויב ס'ע ניט דער גבור כנ"ל. האט ער זיי גיענפערט. באשר איך בין גיווען ביי א מלך. איז ביי דעם מלך פארפאלן גיווארן א גבור. און אויב דאס איז דער גבור. קאן איך מיט אים. און וויסער דאס וואס איר פארלאזט זיך אויף דער מדינה וואס איר זאגט אז זיי זענען אלע נאטין. דאס איז א נארישקייט. ווארין זיי וועלן איך נאר ניט קענען העלפן. אדרבא. דאס וועט נאך זיין איינער מפלה אז איר וועט זיך אויף זיי פארלאזן. האבן זיי אים גזאגט פון וואנען ווייסטו דאס (אז די מדינה קאן זיי ניט העלפן. און זיי וועלן נאך א מפלה האבן דורך דעם). האט ער זיי גיענפערט. באשר ביי דעם מלך וואס ער איז ביי אים גיווען. האט ער גיהאט א יד דהיינו דער מלך האט גיהאט א זאך אזוי ווי א האנט מיט פינגער פינגער.

תורה שבכתב

דאס האנט מיט אירע פינגער פינגער גייען ארויף אויף די הייליגע תורה, אויף תורה שבכתב וואס איז חמשה חומשי תורה, עס האט אין זיך פינגער חלקים: בראשית, שמות, ויקרא, במדבר, דברים.

און מיט אלע שירטוטין (דהיינו אלע קניישטן און אלע קריצין) וואס אויף א האנט איז פארהאנדן. און די יד איז גיווען דער לאנד קארט פון אלע וועלטין. און נאר וואס ס'ע איז גיווען זינט הימיל און ערד איז באשאפן גיווארן ביז אין סוף. און וואס ס'ע וועט זיין דערנאך. איז אליין אויסגימאלט גיווען אויף דער יד. ווארין ס'ע גיווען אויסגימאלט אין די קריצין און קניישטן פון דער יד. דאס גימל פון אלע וועלטין. ווי אזוי אימליבע וועלט שטייט. מיט אלע זאכן פון אימליבער וועלט בפרטיות. אליין ארויס גישטעלט אויף דער יד. אזוי ווי אויף א לאנד קארט איז אים גימאלט (אזוי ווי ס'ע ווייסן די וואס זיי זענען גיניט אין דעם לאנד קארט. דהיינו ס'ע איז אים גימאלט אויף א פאפיר אימליבע שטאט און אימליבע מדינה. און אימליבע בריקל און

אזוי אנדערע זאכן טיילנדיך און וועלדער וכו'. און ביי אימליבע זאך שטייט אליין אנהייבן אז דאס איז די שטאט און דאס איז די מדינה וכו') אזוי איז אויף דער יד גיווען אויסגימאלט אלע וועלטין דורך די קריצין און קניישטן פון דער יד. און אין די קריצין פון דער יד איז גיווען אזוי ווי אותיות. אזוי ווי אויף א לאנד קארט שטייען אנהייבן אותיות ביי אימליבער זאך כדי מען זאל ווייסן וואס דאס איז דהיינו מען זאל ווייסן אז דאס איז די שטאט. און דא איז דאס טייל און אזוי דעסט גלייבן אנדערע זאכן. אזוי איז פונקט גיווען אנהייבן דורך די קריצין פון דער האנט אזוי ווי אותיות. וואס די אותיות זענען גישטאנען ביי אימליבער זאך וואס ס'ע גיווען אים גימאלט אויף דער יד. כדי מען זאל ווייסן וואס אימליבע זאך איז וואס דארט איז אויסגימאלט.

און אזוי אימליבע מדינה באזונדער און אימליבע שטאט און אלע שייכן און בריקן און בערג און אנדערע זאכן (וואס ס'ע גיפנט זיך אין דער וועלט און אין אלע וועלטין) איז אליין גיווען אויסגימאלט אויף דער יד דורך די קריצין און קניישטן פון דער יד. און ביי אימליבער זאך איז אליין גישטאנען אותיות אז דאס איז די זאך און דאס איז די זאך וכו'. און אזוי אלע מענשן וואס ס'ע גייען ארום אין אימליבער מדינה און אלע זייערע מאורעות (דהיינו אליין וואס אויף א מענשן גייט איבער ווייל ער לעבט) איז אליין גיווען אים גימאלט אויף דער האנט. און ס'ע איז דארט גישטאנען אפילו אלע וועגן פון איין מדינה צו דער אנדערער. און פון איין ארט צום אנדערין און מהמת דעם האב איך גוואוסט דעם וועג אריין צו גיין אהער אין שטאט אריין. וואס קיין שום מענטש קאן אהער ניט קומען. (ווארין די מדינה פון געלט האבן זיך ארום גיבראכן זייערע שטעט און קיינער האט צו זיי ניט גיקאנט קומען כנ"ל).

אז מען לערנט תורה קען מען אלעס וויסן

דא האט ער זיי געענטפערט אויף די קשיא וואס די שומרים האבן אים געהאט געפרעגט. ווי אזוי איז ער אריין געקומען אין דעם מדינה, אפער קיין שום מענטש האט נישט געקענט צו זיי צוטרעטן? האט ער זיי געענטפערט, אלעס איז באהאלטן אין די הייליגע תורה, אז מען לערנט תורה קען מען אלעס וויסן.

און אזוי אז איר ווילט מיך שיקן אין דער אנדערער שטאט אריין. ווייס איך אויף דעם וועג. אליין דורך דעם יד.

און אזוי איז גישטאנען אויף דער יד. דער וועג פון איין וועלט צו דער אנדערער וועלט. ווארין ס'ע איז פארהאנדן א וועג וואס דורך דעם וועג קאן מען ארויף גיין פון דער ערד אויף דעם הימיל. (ווארין פון דער ערד אויף דעם הימיל קאן מען ניט ארויף גיין מהמת מע ווייסט ניט דעם וועג. און דארט איז גישטאנען דער וועג ווידימיר מען זאל ארויף גיין אויף דעם הימיל) און ס'ע איז דארט גישטאנען אלע וועגן וואס ס'ע איז פארהאנדן פון איין וועלט צו דער אנדערער וועלט. ווארין אליהו איז ארויף גימאנען אויף דעם הימיל מיט דעם וועג. איז דארט גישטאנען דער וועג. משה רבינו איז ארויף גימאנען אויף דעם הימיל מיט איין אנדערן וועג. איז דארט גישטאנען גיענער וועג אויף. און אזוי הנהיג איז ארויף גימאנען אויף דעם הימיל נאך מיט איין אנדערין וועג. איז דארט דער וועג אויף גישטאנען אין אזוי פון איין וועלט צו דער אנדערער (ווייסער העכער) איז אליין גישטאנען אויף דער האנט. דורך די קריצין און קניישטן פון דער האנט און ס'ע איז גישטאנען אויף דער יד. אימליבע זאך ווי אזוי ס'ע איז גיווען בשעת די וועלט איז באשאפן גיווארן. און ווי אזוי ס'ע איז היינט. און ווי אזוי ס'ע וועט זיין דערנאך. דהיינו ס'דום. איז גיווען דארט אויסגימאלט אזוי ווי די שטאט איז גיווען פריי איז זי איז אפער גיענער גיווארן. און וויידער איז גיווען דארט אויסגימאלט אזוי ווי ס'דום קערט זיך איבער. אזוי ווי א שטאט קערט זיך איבער. און וויידער איז גיווען דארט אויסגימאלט ס'דום וואס א פנים ס'ע האט היינט נאך דעם איבער קערן זיך. ווארין אויף דער יד איז גיווען אים גימאלט. וואס ס'ע איז גיווען. און וואס ס'ע איז היינט. און וואס ס'ע וועט זיין. און דארט אויף דער יד האט איר גיזען. אז די מדינה וואס איר זאגט אויף זי אז זיי זענען אלע נאטין. מיט די אלע מענשן וואס זיי וועלן צו זיי קומען אויף הילף (דהיינו אז די מדינה זאל זיי העלפן) וועלן זיי אלע ביידע א מפלה האבן. (אזוי האט זיי אליין דער בעל תפלה דערציילט).

אז ביי זיי די זאך א ווילד חידוש גיווען. ווארין מען דערקענט אז דאס איז אמתע רייד. ווארין דאס ווייסט מען אז אויף א לאנד קארט. שטייט

אויסגומאלט אלע זאכן. האבן זיי פארשטאנען אז זיינע רייד זענען אמת ווארין אזוינס קאן מען זיך ניט אויסטראכטן. ווארין דאס זעהט מען זיך אז מען קאן צום הויף נעמען צוויי קרייזן פון דער האנט וועט ררוים ווערן איין אות. איבער דעם האבן זיי פארשטאנען אז דאס איז ניט קיין אויסגיטראכטע זאך. און ס'ע איז ביי זיי א ווילד'דיג גייווען.

קבלה און חכמת היד

דא זעט מען אן אינטערעסאנטע זאך, וואס מיר האבן שוין גערעדט דערפון (פרשת ויקהל תשפ"ב ביים שיעור אין ספורי מעשיות), ווילאנג דער בעל תפלה האט גערעדט מיט זיי שיינע פשוט'ע ווערטער, ער האט געוויינט צו זיי: "געלט וועט דיר נישט העלפן", "תכלית איז נאר דינען דעם אייבערשטן", האבן זיי אים נישט אויסגעהערט, זיי האבן געלאכט פון אים, דאס איז זיי נישט געווען אינטערעסאנט, אבער ווי נאר ער האט אנגעהויבן רעדן מיט זיי אומפארשטענדליכע ווערטער, הויכע ווערטער פון קבלה און חכמת היד, פון א האנט מיט קניישטן און קרייזן - דאן האבן זיי האבן אים שוין אנגעהויבן אויסצוהערן, יעצט זאגן שוין אלע "ער רעדט צו די זאך... איי וואס האט דאס מיט ענק? וואס וועט דיר די אלע חכמות העלפן? וואס קען דיר קרייזן העלפן? וואס קען דיר א וועג פון די וועלט צו יענע וועלט העלפן?"

איינער זאל רעדן פון תכלית

ווען איך בין מקורב געווארן צו מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האבן מיר מיינע חברים, גרויסע לומדים, געפרעגט: "וואס הערסטו דארט אז דו ווילסט מער פון גארנישט הערן?" זיי האבן אויסגעהערט מוהרא"ש'ס דרשות אויפ'ן טעלעפאן, און מיר געזאגט: "וואס פארקויפט מוהרא"ש אז דו ביסט אזוי פארקאכט אין אים? אפשר פרובירסטו אויסצוהערן דעם בעל דרשן, אדער יענע בעל דרשן, זיי רעדן הויכע זאכן פון קבלה", אבער וואס קען מיר קבלה העלפן? איך זוף איינער זאל רעדן צו מיר פון תכלית, ער זאל מיר זאגן וואס איך זאל טון, איך זאל רעדן צום אייבערשטן, און איך זאל זינגען צום אייבערשטן, איך זוף איינער וואס קען מיר געבן א וועג ווי אזוי צו געהאלפן ווערן פונעם גבור, נאר דאס איז מיר אינטערעסאנט.

דער גבור קומט אן צו יעדן

דער גבור פון וועם דער רבי רעדט, גייט ארויף אויף 'מדת הגבורה' פונעם אייבערשטן. יעדער מענטש בזה העולם האט צוטון מיט'ן גבור, ביי איינעם זעט מען עס אפן, און ביי איינעם איז דאס שטילערהייט, אבער דער גבור קומט אן צו יעדן. די אלע מענטשן וועם מען איז מקנא, האבן אויך שטילערהייט צוטון מיט'ן גבור, נאר מען ווייסט נישט וואס טוט זיך ביי יענעם. איינער מוטשעט זיך מיט פרנסה, איינער מוטשעט זיך מיט זיינע קינדער, איינער מוטשעט זיך מיט זיין ווייב, און איינער מוטשעט זיך מיט רוחניות'דיגע נסיונות, ער מוטשעט זיך מיט זיין אידישקייט, אויף יעדן איינעם גייט עפעס אריבער, קומט דער בעל תפלה און זאגט 'איך האב אן עצה ווי אזוי געהאלפן צו ווערן פונעם גבור, זיי זיך מכניע צום אייבערשטן, רעד צום אייבערשטן, זינג צום אייבערשטן און דאנק דעם אייבערשטן'.

דאנקען דעם אייבערשטן

דאס עצם דאנקען דעם אייבערשטן ברענגט די ישועה, עס עפנט אויף טויערן אין הימל און ברענגט אראפ ישועות. פרוביר עס אויס, עס איז זיכער דא גרויסע חסדים וואס דער אייבערשטער טוט אין די צרה, הייב אן זוכן אין דיין צרה דאס גוטס וואס דער אייבערשטער

טוט מיט דיר, וועסטו זען די גיסים וואס דער אייבערשטער וועט מאכן. צום ביישפיל, ווען עפעס צעברעכט זיך אינדערהיים, אדער דיין קאר צעברעכט זיך, אנשטאט קרעכצן 'שוין ווייטער האב איך א געלט שאדן...' זינג: "דער אייבערשטער איז גוט צו מיר, דער אייבערשטער האט מיר אפגעהיטן פון אן ערגערע צרה, קען זיין אז עפעס וואלט געדארפט פאסירן מיט מיינע קינדער און דער אייבערשטער האט עס אויפגעטוישט אויף א געלט שאדן", אדער ווען עפעס פאסירט לא עלינו מיט א קינד, דאנק דעם אייבערשטן: "שכח אייבערשטער אז עס איז נאר דאס, עס וואלט געקענט זיין סאך ערגער", דאס אויפזוכן דאס גוטס אין די צרה עפנט אויף טירן פאר גיסים.

עפעס גוטס

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן קצה): דוד המלך האט שטענדיג געזוכט עפעס גוטס אויף וואס ער קען דאנקען דעם אייבערשטן, אפילו ווען דער אייבערשטער האט געברענגט אויף אים שלעכטס - האט ער געזוכט אין די שלעכטס עפעס גוטס. אזוי ווי מען זעט ווי דוד המלך דאנקט דעם אייבערשטן (תהלים ד, ב): "בצור הרחבת לי - רבונו של עולם איך דאנק דיר אויף דעם וואס אין די צרה האסטו מיר ברייט געמאכט".

ווי איז דא א גרעסערע צרה פון דעם?

ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ג): ווען דוד המלך איז אנטלאפן פון ירושלים ווען זיין זון אבשלום האט אים געוואלט הרג'ען, האט ער געזינגען דעם קאפיטל (תהלים א): "מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו", פּרעגט די גמרא: "מזמור לדוד? קינה לדוד מבעה לה!" עס וואלט געדארפט שטיין 'קינה לדוד', דוד המלך האט דאך געוויינט און געקלאגט אויף זיין ביטערע צרה? ווי איז דא א גרעסערע צרה פון דעם אז אן אייגן קינד נעמט גאנץ כלל ישראל אויף א מלחמה קעגן א טאטע? דער הייליגער זהר זאגט (חלק ב, דף קו): ווען דוד המלך איז אנטלאפן פון ירושלים וועגן זיין זון אבשלום האט ער אזוי געוויינט מער פון אלע זיינע אנדערע צרות וואס ער האט געהאט אין זיין לעבן. ענטפערט די גמרא, דוד המלך האט געטראפן אין זיין צרה עפעס גוטס, און אויף דעם האט ער געדאנקט דעם אייבערשטן; ער האט געוואוסט אז דער אייבערשטער מוז אים עפעס באשטראפן וועגן די פרשה פון בת שבע, האט ער מורא געהאט אפשר וועט קומען דער שטראף דורך זיין קנעכט, "פיון דחזא דאבשלום הוא שמח", ווען ער האט געזען אז דער שטראף קומט דורך זיין זון, האט ער זיך געפריידט, ווייל א זון וועט נישט הרג'ענען זיין טאטען מיט אזא רציחה ווי א קנעכט וויל הרג'ענען דעם הער. זעט מען פון דעם אז דוד המלך האט אין זיין גרעסטע צרה אויך געטראפן אויף וואס צו דאנקען דעם אייבערשטן.

עפעס זאגט ער, ער קען די קליינע אותיות...

דאס האט דער בעל תפלה גערעדט צו די מענטשן פון יענע מדינה; אבער ווילאנג ער האט גערעדט דיבורים פון תכלית, פון תורה און תפלה, האט מען אים אויסגעלאכט, ווען ער האט אנגעהויבן רעדן פון סודות און קבלה ענינים האט מען אים אנגעהויבן אויסהערן. אזוי זענען מענטשן, מען ווערט פארלוירן פון א בעל מקובל, אז איינער האלט א דרשה, א לאנגע פלפול, וואס קיינער פארשטייט נישט, דער עולם דרימלט איון, מען וועקט זיך אויף סוף דרשה און מען ווערט אנטציקט, "עפעס זאגט ער, ער קען די קליינע אותיות..." איי, וואס האט דאס מיט דיר!?

שוין געהערט גענוג דרשות

איך האב שוין געהערט גענוג דרשות פון בעלי דרשנים, אבער איך האב געזוכט איינער זאל רעדן צו מיר אידיש, איך זאל וויסן נאכ'ן שיעור וואס איך האב צוטון, דערפאר בין אים געקומען צו מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, וואו איך הער די עצה פון רעדן צום אייבערשטן און איך הייב עס אן טון, איך הער די עצה פון לערנען יעדן טאג חומש, תרגום און רש"י און איך הייב עס אן טון.

חזק חזק ונתחזק

מיר האבן געזאגט די וואך: "חזק חזק ונתחזק", שטעל אפ א מענטש אין גאס פֿרעג אים: "האסט געענדיגט ספר ויקרא?" מוהרא"ש האט מיר געגעבן א וועג ווי אזוי צו ענדיגן יעדע וואך די פרשה; זיי מעביר סדרה יעדן טאג אביסל, זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער, עס קומט סוף וואך האב איך געענדיגט די סדרה.

א מופת פון מוהרא"ש

מענטשן פרעגן מיר: "האסט עפעס צו דערציילן א מופת פון מוהרא"ש?" ענטפערט איך: יא, איך האב א שיינע מופת, איך האב נאכאמאל געענדיגט ספר ויקרא! "וואס הייסט, וואס איז דער מופת?" דער מופת איז, דער צדיק נעמט א אינגערמאן וואס מוטשעט זיך אין זיינע זאכן און מאכט אים ענדיגן ספר ויקרא! ווי איז דא א גרעסערע מופת פון דעם!?

נאך א מופת פון מוהרא"ש

וויקסט הערן נאך א מופת פון מוהרא"ש? איך רעד צום אייבערשטן! איך בין א פשוט'ער מענטש, און מוהרא"ש האט מיר געמאכט רעדן צום אייבערשטן, מוהרא"ש האט מיר אויסגעלערנט אז דאס איז פשוטער און תכלית.

'לאמיד שוין אפ!'

וויקסט הערן נאך א מופת? מוהרא"ש לערנט מיר אויס צו רעדן שיינ אינדערהיים, וואס טוסטו ווען דו ווערסט גערנווע פון דיין ווייב? רעדסטו צו איר מיט זלזול, מוהרא"ש האט מיר אויסגעלערנט צו רעדן שיינ, אפילו מיין נאטור אגט מיר אנדערש, מיין נאטור וויל שרייען, מיין נאטור וויל זאגן 'לאמיד שוין אפ!' דאך רעד איך שיינ, דאס איז די גרעסטע מופת וואס איך האב באקומען פון מוהרא"ש.

אין מזל לישראל

און אז מען איז בטל צום אייבערשטן ווערט מען שוין נישט גערנווע, מען וויל גארנישט, מען דארף גארנישט, מען דארף נאר דעם אייבערשטן. די הייליגע חכמים זאגן (שבת קנ"ו): "אין מזל לישראל", זאגט דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו פֿשט, "אין" - דער אין סוף ברוך הוא, "מזל לישראל" - איז דאס מזל פון א איד, די גאנצע זאך פון א איד איז דער אייבערשטער; ווען א איד איז דבוק צום אייבערשטן, ווערט ער שוין נישט גערנווע פון קיינעם, ער ווערט נישט גערנווע פון זיין ווייב, ער ווערט נישט גערנווע ווען מען הייסט אים 'טו אזוי' און 'טו אהער'.

שמייליג!

מען מוז רעדן שיינ מען קען נישט זיין א ברוסל'ער חסיד נאר אויב מען רעדט שיינ אינדערהיים, און מען לעבט מיט די ווייב אן קיין פרישות און חומרות. ביים רבי'ן איז שלום בית געווען זייער א וויכטיגע זאך, ווייל אז מען רעדט שיינ אינדערהיים און מען האט

שלום בית קען מען זיין הייליג און אפגעהיטן. די וואך בין איך געווען אין ארץ ישראל, בין איך אהיים געקומען אזוי צעטומלט; חסיד'ישע אינגעלייט, צווישן זיי שוחטים און סופרים, האבן געוויינט צו מיר אז זיי פאלן אין עבירות רחמנא לצלן, פארנואס? ווייל ביי זיי אין די קהלה איז דא חומרות און פרישות אין שטוב, זיי גייען רחמנא לצלן טון עבירות, זיי באהאלטן זיך מיט עבירות השם! שמרינו ווייל ביי זיי אין די קהלה דארף מען זיין אפגעשיידט און הייליג... זיין אפגעשיידט פון די ווייב איז נישט הייליג, דאס הייסט שמייליג! ווי מען לערנט ביי די קריסטליכע גלחים צו זיין אפגעזונדערט און אפגעטיילט אזוי ווערט מען שמייליג רחמנא לצלן!

עס קומט אים צו איבלען

אין היכל הקודש איז נישט דא קיין פרישות, נישט דא קיין חומרות, מען לעבט אזוי ווי דער אייבערשטער זאגט, און אז מען לעבט מיט די ווייב קען מען נישט קוקן אויף עבירות, פארנואס זאל איך גיין זוכן עבירות? פארנואס זאל איך גיין זוכן שמוץ? איך האב דאך מיין ווייב! אזוי ווי איינער וואס האט געגעסן א גוטע פיינע סעודה און איז זאט, אפילו דו וועסט אים אריין ברענגען גוטע פלייש און פיש, וואס גייט דערפון אן אנגענעמע גערוך, וועט ער נישט קענען קוקן דערויף, פארקערט עס קומט אים צו איבלען, איך דארף עס נישט איך בין זאט! ווידער א הונגער'יגער מענטש וועט זיך צוכאפן דערצו, ווייל ער זוכט וואו ער קען עפעס אריין כאפן אין מויל צו שטילן זיין הונגער, אזוי איז אז מען האט חתונה און מען לעבט מיט די ווייב אן קיין חומרות, אינטערעסירט מער נישט אלע נסיונות פאר'ן מענטש. עס איז שווער צו רעדן דערפון ברבים אבער ברוך השם אז מיר האבן מקבל געווען פון מוהרא"ש ווי אזוי מען דארף לעבן, אן קיין חומרות און פרישות.

אדער א נסיון אדער א ביון

דער רבי זאגט (שיחות ה"ו, סימן דש): "אדער א נסיון אדער א ביון" אז מען טוט עבירות, מען קוקט מיסט - ווערט אויס נסיון, עס ווערט א ביון, מען ווערט פארשעמט. היינט קען מען ממש זען דעם רוח הקודש פון רבי'ן, די וועלט איז אזוי פארגעשריטן, ווען עס גייט ארויס א בילד פון איינעם ווי ער דריידט זיך אויף שמוציגע פלעצער, ער באהאלט זיך מיט עבירות וכו' - באקומט ער גלייך זיין שטראף, ער ווערט אין איין רגע פארשעמט פאר די גאנצע וועלט.

אויף די וועלט לוינט זיך עס נישט

קען זיין אז אויף יענע וועלט גייט אראפ זיין עונש, ווייל ער ווערט שוין פארשעמט אויף די וועלט, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות י"ב): "כל העושה דבר עבירה ומתבייש בו", ווער עס זינדיגט און ער ווערט פארשעמט פון די עבירה, "מוחלין לו על כל עונותיו", איז מען אים מוחל אויף די עבירה און אויף אלע עבירות, אבער אויף די וועלט לוינט זיך עס נישט, די ווייב, די קינדער און די גאנצע משפחה וועלן נישט ווילן האבן מיט אים קיין שייכות.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם בעל תפלה, דעם הייליגן רבי'ן, מיר זאלן רעדן צום אייבערשטן, לערנען אביסל די הייליגע תורה, און רעדן שיינ אין שטוב, וועט מען זוכה זיין צו גוטע זאכן, אמן.

נאכדעם האט דער ראש ישיבה שליט"א געזינגען דעם ניגון: "שבת קדשנו, מחמד עינינו, מאיר עינינו, בזכות רבנו. אשרינו אשרינו, מה טוב חלקנו, שזכינו להתקרב לרבנו".